

Op bezoek bij Joop en Betty Wilting

Dit jaar is de familie Wilting 40 jaar lid van de NSC.

Dé gelegenheid dus om naar Hilversum af te reizen voor een bijzonder gesprek met twee bijzondere schnauzermensen.

Joop en Betty leerden elkaar ruim 40 jaar geleden kennen op een personeelsfeestje van de marine. Joop was als werktuigkundige werkzaam op een onderzeeër in dienst van de marine, Betty was onderwijzeres. Joop is vooral kattenliefhebber, het echtpaar heeft altijd Britse Korthaarkatten (Silver Taby's) gefokt en Betty ging voor de Schnauzers, op aanraden van haar vader. Betty is thuis opgegroeid met honden welke door haar vader werden afgericht voor de politie. Ze hebben samen één dochter die geen affiniteit met dieren heeft maar hun kleinzoon van 4 jaar weer wel.

Hun eerste zwarte Dwergschnauzer Katja, werd in 1973 aangeschaft bij een kennel in Hellendoorn, dat was zo'n typisch Duits hondje, wel lief voor henzelf maar verder was ze niet zo aangenaam in de omgang. Na het overlijden van Katja (welke 18 jaar is geworden) kwamen ze via de NSC in contact met Ellen van Meijgaarden en kochten daar hun 2e zwarte Dwerg genaamd Lara. Met Lara is Betty naar een KCM in Barneveld gegaan, ze wilde het showen ook wel eens proberen. Ria Hell gaf haar nog adviezen hoe ze haar dwergje moest showen. Ze werd als eerste uit de ring gestuurd, en bezocht daarna nooit geen shows meer, dat liet ze aan Joop over.

Met Lara wilden ze wel een nestje fokken en toen werd hun kennelnaam "De Labitashe" aangevraagd, een samentrekking van de namen van hun honden, Lara, Bibi, Tasha en Hedi. Ze kregen ook een intens goed contact met Peter en Lies van der Linden van de Dwergschnauzerkennel "De Meijerij", waar ze hun 1^e zwart zilver Dwergschnauzer kochten. Ze werden in 1974 lid van de NSC om op de hoogte te blijven van de ontwikkelingen binnen het ras. Joop bezocht trouw vrijwel alle vergadering van de NSC.

Ze deden alles samen, KKI hebben ze samen gevolgd, de bevallingen van de honden en de katten, het socialiseren in huis en het uitlaten. Alles werd in goed onderling overleg uitgevoerd. Joop kreeg 3 keer trimles van Jeanique, de dochter van Peter van de Linden en trimde daarna zelf zijn Schnauzers.

Dan moet hij daar volgens mij toch wel een goed fingerspitzengefühl voor gehad hebben, niet iedereen leert het zo snel.

Wat was jullie doelstelling in de fokkerij vraag ik?

Betty "onze doelstelling was de liefde voor de dieren".

Wat trok jullie aan in de Schnauzer?

Betty: "Het is een apart ras, een trouwe echte hond met karakter".

Joop vult aan: "Het is een grote hond in een kleine verpakking". En Betty geeft aan "een hond is je grootste vriend, een hond zal je nooit beduvelen".

Tijdens het interview vullen ze elkaar steeds aan, ik heb bewondering voor deze twee lieve mensen, ze hebben het momenteel niet gemakkelijk. Betty is vorig jaar geopereerd aan een tumor en Joop vecht tegen acute leukemie. Om die reden hebben ze voor al hun Schnauzers een goed tehuis moeten zoeken en gelukkig gevonden. Ook voor alle katten -op de 2 oudsten na- hebben ze een nieuw tehuis gevonden.

Iets wat hun beiden heel erg zwaar is gevallen om afscheid van hun lievelingen te moeten doen, maar er zat helaas niets anders op. Een bijzonder mooie geste vind ik toch ook wel dat collega-fokker Peter v.d.

Linden hun aanbod om Hedi met haar 3 weken oude pups op te vangen.

Ik neem afscheid van twee hele lieve mensen, ben zelf ook geëmotioneerd geraakt tijdens dit interview. Het voelde ook een beetje vreemd om op bezoek te gaan bij een schnauzerfokker en dan geen hondjes aan te treffen. Gelukkig vinden ze zelf ook dat het te leeg in huis is geworden, er is geen reuring meer in huis. Ze hebben daarom besloten om toch nog aan een laatste pup te gaan beginnen. Dat zal wat afleiding geven in huis.

Ik wens Joop en Betty namens het bestuur en alle leden van de NSC heel veel sterkte voor de toekomst en hoop dat ze nog lang van elkaar mogen genieten.

Betty voegt er nog een laatste woordje aan toe:

"Het was emotioneel, we waren nog niet toe aan stoppen met de mooiste hobby die een mens mag hebben.

We hebben het met zoveel liefde gedaan zoveel lieve kleine oogjes aangekeken en zoveel lieve lijfjes geknuffeld maar ook zoveel lieve en trouwe mensen blij gemaakt! Maar de voorzienigheid heeft voor ons beslist. We willen alle lieve mensen met hun hondjes bedanken voor het vertrouwen dat ze in ons hadden en onze eigen lieverds een fijn en lang gelukkig leven wensen. We hopen dat Joop en ik nog lang samen mogen zijn ondanks het zwaard van Damocles dat er boven ons hoofd hangt! En waarom een Schnauzer als je 1 maal met het virus bent besmet, dan ben je verkocht. Ondanks het feit dat je in je hart een andere hond ook leuk vind en een keer van het padje afwijkt, je komt er toch weer op terug. Wie de liefde van een dier niet kent is een arm mens. We hopen samen dat we de tijd nog krijgen het geluk van een keer een nieuw leven te mogen begroeten. En het bestuur wensen we wijsheid, geduld en een lang bestaan toe".

"De vriendschap en de leerschool die we van Peter en Lies van der Linden hebben ondervonden, en we hopen dat ondanks het feit dat we niet meer fokken deze vriendschap nog lang mag blijven bestaan".

We hebben als bestuur besloten om Joop en Betty te eren met hun 40 jarig lidmaatschap met het speldje "lid van verdienste".

Namens uw bestuur D. de With